

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag

Lov af 12. Juni 1922 om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. udløber i Henhold til Lovens § 31 med Udgangen af Juni Maaned 1923.

Ligesom man i sin Tid ved Forelæggelsen af Forslaget til den nugældende Lov om Beskatning af Chokolade- og Sukkervarer valgte den fra Cigarbeskatningen kendte Fakturaværdibeskatning, mener man nu at maatte fastholde denne Beskatningsform som den bedste, naar Talen er om at skaffe Statskassen en Indtægt af de heromhandlede Varer. Først og fremmest bliver det ved Fakturaværdibeskatningen muligt at inddrage ikke alene de Varer, hvori Chokolade, Mandler og lignende Stoffer af almindelig Luksuskarakter indgaar som Bestanddele, men ogsaa at gennemføre en Værdibeskatning af Sukkervarer og lignende, skønt Raa-stoffet dertil — Sukkeret — er en almindelig Forbrugsvare. Fakturaværdibeskatningen opfylder saaledes det Retfærdighedskrav, som man i saa vid Udstrækning som muligt maa stille til Forbrugsbeskatningen, at det derved muliggøres fortrinnsvis at ramme Varer, der i Hovedsagen kan betragtes som henhørende under Luksusforbruget. Fakturaværdibeskatningen muliggør endvidere at ramme den enkelte Vare nogenlunde i Forhold til den Pris, hvormed den betaales af Forbrugeren, og derved at komme dennes Evne til at betale Skatten saa nær som muligt. Endelig har det vist sig gørligt ved Fakturaværdibeskatningen at indvinde en meget betydelig Indtægt for Statskassen uden at gaa til Skattesatser af en altfor betydelig Højde. Bortset fra Fakturaværdibeskatningen vilde en Stempelbaandsbeskatning i Lighed med den, der anvendes for Cigaretter etc., i og for sig kunne opfylde de ovennævnte Fordringer, men som allerede hævdet i Bemærkningerne til det første Lovforslag, har man ikke ment at kunne bringe denne Skatteform i Forslag, da den forudsætter Salg i lukkede Pakninger, hvilket man ikke kan kræve ved Varer som de heromhandlede. Man har derfor foreslaaet at blive staaende ved det i Loven af 12. Juni 1922 gennemførte Skatteprincip, der efter de gjorte

Erfaringer har vist sig anvendeligt ogsaa paa dette Omraade. Iøvrigt skal man henvise til de efterfølgende Oplysninger om Chokolade- og Sukkervareindustriens Forhold i den første Tid, Loven har været gældende, og de Erfaringer med Hensyn til Skatten, som man i dette Tidsrum har kunnet gøre. Ved Udarbejdelsen af Lovforslaget er den nugældende Lovs Bestemmelser gennemgaaet paa Grundlag af disse Erfaringer og er som Følge heraf foreslaaet ændret paa forskellige Punkter.

Den 1. December 1922 var *Antallet af Virksomheder*, der ifølge Lovens § 10 har indhentet Tilladelse til at drive erhvervsmæssig *Fremstilling* og *Indførsel* af samt *Mellemandel* med Chokolade- og Sukkervarer m. m., opgjort til ialt 1248. Heraf udgør de anmeldte *Fremstillingsvirksomheders* Antal ialt 733. En Deling af disse sidste efter Fremstillingens Størrelse i Juli Kvartal 1922 er foretaget i nedenstaaende Tabel:

Fremstillingen i den enkelte Virksomhed	Virksomhedernes Antal	Samlet Fremstilling kg
indtil 100 kg	267	9 264
100—500 -	283	24 559
500—2 500 -	71	83 488
2 500—5 000 -	33	109 319
5 000—100 000 -	70	1 141 194
100 000—1 000 000 -	4	262 068
over 1 000 000 -	5	1 320 573
Tilsammen...	733	2 950 465

Det fremgaar heraf, at 267 Virksomheder, der i et Kvartal har fremstillet ialt 9 264 kg, gennemsnitligt har en kvartaarlig Produktion af kun 34,7 kg, hvilket svarer til 139 kg om Aaret, samt at 283 Virksomheder, der i et Kvartal har fremstillet ialt 24 559 kg, gennemsnitligt har en kvartaarlig Produktion af 86,8 kg, hvilket svarer til 347 kg om Aaret. Ved en nærmere Undersøgelse af disse ganske smaa Virksomheders Art er det oplyst, at et stort Antal af dem er Konfekturhandlere og har deres egentlige Erhverv ved